

ЛІТЕРАТУРА

1. Артиш В. І. Організаційно-економічні передумови формування ринку екологічно чистої продукції в Україні / В. І. Артиш // Економіка АПК. – 2009. – № 2. – С. 117-120.
2. Курінець Л.Є. Правовий базис виробництва екологічно чистої продукції в АПК // Економіка АПК. – 2004. – №11. – С. 50-58.

Владислав Янів,

студент 4 курсу

факультету фізико-математичної, комп'ютерної та технологічної освіти
Наук. керівник: **О. П. Мягченко**, к.хім.н, доцент (БДПУ)

ПРОБЛЕМИ НООСФЕРНОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

Актуальність теми. Актуальність концепції ноосфери зумовлена тим, що її освоєння дало новий поштовх до вирішення багатьох світоглядних, теоретичних і суто практичних проблем. Зокрема, більшість ноосферних досліджень має екологічне спрямування, оскільки у концепції ноосфери фіксується принципово нова єдність суспільства та природи, висвітлюються особливості якісно нового рівня діяльності людини в біосфері, які притаманні сучасній добі.

Ступінь досліджуваності проблеми. Вперше ставиться завдання проникнення знання у все людство. Рішення такого завдання має на меті усвідомлення правильного життя: по-перше, підвищити добробут населення; по-друге, максимальне розмноження людства; по-третє, максимальне виявлення розуму. Нова система світосприйняття розвитку людства вимагає нового типу людини – людини ноосфери: вільної, незалежної від інших організмів. Сучасна людина – гетеротрофна, тобто існує за рахунок зелених рослин. Нова ж людина має бути автотрофною. Людина повинна взяти на себе відповідальність за майбутній розвиток Природи. Праці вченого мають неоціненне світоглядне значення, оскільки доповнюють такі корінні поняття науки і філософії, як матерія, енергія, простір, час, Всесвіт.

Метою дослідження є визначення ознак ноосферного розвитку суспільства.

Сутність дослідження. Ноосфера – сучасна стадія розвитку біосфери, пов'язана з появою в ній людства. Частина планети й навколопланетного простору зі слідами діяльності людини. Відповідно до оригінальної теорії Вернадського, ноосфера є третьою у послідовності таких основних фаз розвитку Землі як утворення геосфери та біосфери. Так само, як біосфера утворюється взаємодією всіх організмів на Землі, ноосфера складається усіма розумами, що взаємодіють. Ноосферу можна розглядати як єдність «природи» і культури, особливо починаючи з того моменту, коли «культура» досягає потужності «геологічної сили». Серед складових частин ноосфери виокремлюють антропосферу, техносферу та соціосферу. Розглядаючи означену єдність природи та культури у розвитку ноосфери доцільно розрізняти дві стадії:

1. Ноосфера у стадії її становлення, в процесі стихійного розвитку, починаючи з моменту виникнення «людини розумної»;

2. Ноосфера, удосконалюється спільними зусиллями людей в інтересах як людства в цілому, так і кожної окремої людини.

Український вчений С. А. Подолинський, обрахувавши баланс енергії для планети Земля, показав залежність ноосфери від джерел енергії і їхній культурний вплив на формування економіки і соціуму Землі. Цим він дав поштовх і підґрунтя працям Вернадського, Ціолковського та інших. Основними законами ноосфери є:

- Історичні передумови виникнення ноосфери (В. І. Вернадський)
- Закон ноосфери В. І. Вернадського
- Фундаментальна константа ноосфери — моральність
- Закон необхідності перемоги екологічного світогляду
- Закон неминучості збільшення ролі екополітики
- Принципи наростання цілеспрямованого впливу людей на систему людина — суспільство — природа
- Закон єднання дій та ідей людства (В. І. Вернадський)

ЛІТЕРАТУРА

1. Володимир Іванович Вернадський. «Несколько слов о ноосфере».
2. Володимир Іванович Вернадський. «Научная мысль как планетное явление».
3. Голубець М. А. Від біосфери до соціосфери. — Львів: Поллі, 1997. — 256 с.
4. Буряк В. В. Основи вчення про ноосферу. — Сімферополь : ДІАЙПІ, 2010. — 126 с.